

05 ΙΕΠ. 2016

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

**Αθήνα, 31 Αυγούστου 2016
Αριθ. Πρωτ.: 659**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
TELEFAX: 210 5203872
Πληροφορίες: Ζ. Αδαμοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516472
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΘΕΜΑ: Προβλήματα εργαζομένων στο Ίδρυμα Ευγενίδου.
ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ.5705/27-05-2016 ΕΡΩΤΗΣΗ ✓

Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές, κ. κ. Χ. Κατσώτη, Γ. Γκιόκα, Ν. Καραθανασόπουλο και Σ. Τάσσο, σας πληροφορούμε τα εξής:
Α. Στο αρμόδιο Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων Καλλιθέας διενεργήθηκε την 27/05/2016, εργατική διαφορά, αναφορικά με τις απολύσεις τεσσάρων εργαζομένων από το «ΙΔΡΥΜΑ ΕΥΓΕΝΙΔΟΥ». Στην εν λόγω εργατική διαφορά παραβρέθηκαν α) εκ μέρους της Διοίκησης του Ιδρύματος Ευγενίδου, ο Διευθυντής προσωπικού και ο νομικός σύμβουλος, β) οι τέσσερις εργαζόμενοι εκ των πέντε απολυθέντων, γ) εκπρόσωπος του Σωματείου και δ) εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων. Μετά από συζήτηση, οι δύο πλευρές κατέθεσαν υπομνήματα αναφορικά με τις θέσεις τους και ετέθη το θέμα της επαναπρόσληψης των εργαζομένων.

Ακολουθώντας, το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων Καλλιθέας, ανέβαλε την εργατική διαφορά για την 17.06.2016, κατόπιν επιθυμίας και των δύο πλευρών, προκειμένου να υποβληθεί συμπληρωματικό υπόμνημα εκ μέρους της επιχείρησης, με το οποίο θα διατυπώνεται η τελική της θέση αναφορικά με το θέμα της επαναπρόσληψης των εργαζομένων.

Στην εν λόγω εργατική διαφορά, τη συγκεκριμένη ημέρα, παραβρέθηκαν δύο εκ των τεσσάρων προσφευγόντων εργαζομένων και εκ μέρους της Διοίκησης του Ιδρύματος Ευγενίδου, ο νόμιμος εκπρόσωπος της επιχείρησης. Μετά από συζήτηση, τόσο ο εκπρόσωπος της επιχείρησης, όσο και οι καταγγέλλοντες- εργαζόμενοι κατέθεσαν υπόμνημα αναφορικά με το θέμα της επαναπρόσληψης των τελευταίων.

Ακολουθώντας, το Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων Καλλιθέας, συνέστησε την επανεξέταση του αιτήματος των εργαζομένων από το «ΙΔΡΥΜΑ ΕΥΓΕΝΙΔΟΥ», αλλά η επιχείρηση δήλωσε δια του εκπροσώπου της ότι εμμένει στην αρχική της θέση.

Επιπρόσθετα, σας ενημερώνουμε ότι οι απολυμένοι εργαζόμενοι δεν ήταν εκλεγμένα μέλη συνδικαλιστικής οργάνωσης, συνεπώς δεν προστατεύονται από το ν. 1264/82, καθώς απολύθηκαν πριν συστήσουν σωματείο.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι το «ΙΔΡΥΜΑ ΕΥΓΕΝΙΔΟΥ» εποπτεύεται από την Υπηρεσία Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ως προς την εκτέλεση του σκοπού του και υπάρχει υποχρέωση του Ιδρύματος κάθε έτος να υποβάλλει Ισολογισμό, προϋπολογισμό και απολογισμό.

Προς ενημέρωσή σας, επισυνάπτονται τα υπομνήματα των εν διενέξει μερών.

Β. α. Όσον αφορά στο νομοθετικό πλαίσιο:

Η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνεται στη χώρα μας με το Σύνταγμα, προστατεύεται από Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (οι οποίες Δ.Σ.Ε. υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 28§1 του Συντάγματος) και ρυθμίζεται νομοθετικά με το Ν. 1264/1982.

Πιο συγκεκριμένα:

Το Σύνταγμα, στο άρθρο 23§1, καθορίζει ότι το Κράτος λαμβάνει τα προσηκόντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών μ' αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου.

Η Δ.Σ.Ε. 87/1948 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4204/1961 (Φ.Ε.Κ. 174/Α'), ορίζει ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς καμιά προηγούμενη άδεια, να συνιστούν οργανώσεις της επιλογής τους, να γίνονται μέλη αυτών, να εκπονούν τα καταστατικά και τους διοικητικούς κανονισμούς τους, να εκλέγουν ελεύθερα τους αντιπροσώπους τους, να οργανώνουν τα της διαχείρισης και της δραστηριότητάς τους και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών τους.

Η Δ.Σ.Ε. 98/1949 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4205/1961, ορίζει ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν κατάλληλης προστασίας κατά κάθε πράξης διάκρισης, που μπορεί να θίξει τη συνδικαλιστική τους ελευθερία ως προς την απασχόλησή τους. Οι εργοδότες δεν δικαιούνται να απολύουν τους εργαζόμενους ή να τους βλάπτουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, λόγω εγγραφής τους ή συμμετοχής τους σε συνδικαλιστική δραστηριότητα. Επίσης, δεν πρέπει να επεμβαίνουν με κανένα τρόπο ή μέσο στη σύσταση, στη λειτουργία ή στη διοίκηση των οργανώσεων των εργαζομένων.

Παράλληλα, η Δ.Σ.Ε. 135/1971 που κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν. 1767/1988 στο Κεφ. Β' (Φ.Ε.Κ. 63/Α'), ορίζει, στο άρθρο 1, ότι οι αντιπρόσωποι των εργαζομένων στην επιχείρηση πρέπει να προστατεύονται αποτελεσματικά έναντι κάθε μέτρου, που θα μπορούσε να τους θίξει, συμπεριλαμβανόμενης και της απόλυσης, και θα βασιζόταν στην ιδιότητα ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων, στη συνδικαλιστική τους υπαγωγή ή στη συμμετοχή τους σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες εφόσον ενεργούν σύμφωνα με τους νόμους, τις συλλογικές συμβάσεις ή άλλες συμβατικές ρυθμίσεις που ισχύουν.

Επιπλέον, η προάσπιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας προκύπτει από το άρθρο 11Ι της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου της 4.11.1950 (κυρώθηκε από τη χώρα μας εκ νέου με το Ν.Δ. 53/1974), αλλά και από το άρθρο 23 IV της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών.

Ειδικότερα, η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνονται και ρυθμίζονται με το ν. 1264/1982 "Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων" (ΦΕΚ 79/Α'). Ο νόμος αυτός κατοχυρώνει τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και ρυθμίζει τα της ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεών τους. Οι διατάξεις του περιλαμβάνουν τόσο γενικά όσο και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης.

Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982 ορίζεται ότι τα όργανα του Κράτους έχουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν τα απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση της ανεμπόδιστης άσκησης του δικαιώματος για την ίδρυση και αυτόνομη λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου 14, απαγορεύεται στους εργοδότες, σε πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους και σε οποιοδήποτε τρίτο, να προβαίνουν σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη που κατατείνει στην παρακώλυση της άσκησης των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ιδιαίτερα:

α) Να ασκούν επιρροή στους εργαζόμενους, για την ίδρυση ή μη ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης.

- β) Να ασκούν επιρροή ή να παρεμποδίζουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσω την προσχώρηση εργαζομένων σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.
- γ) Να απαιτούν από τους εργαζόμενους δήλωση συμμετοχής, μη συμμετοχής ή αποχώρησης από συνδικαλιστική οργάνωση.
- δ) Να υποστηρίζουν συγκεκριμένη συνδικαλιστική οργάνωση με οικονομικά ή με άλλα μέσα.
- ε) Να επεμβαίνουν με οποιοδήποτε τρόπο στη διοίκηση, στη λειτουργία και στη δράση των συνδικαλιστικών οργανώσεων.
- στ) Να μεταχειρίζονται με ευμένεια ή δυσμένεια τους εργαζόμενους, ανάλογα με τη συμμετοχή τους σε ορισμένη συνδικαλιστική οργάνωση.

Εξάλλου, στην παρ. 4 ορίζεται ότι είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσεως εργασίας για νόμιμη συνδικαλιστική δράση.

Παράλληλα, στην παρ. 5 του άρθρου 14 του Ν. 1264/1982 ορίζεται ότι, είναι άκυρη η καταγγελία της σχέσεως εργασίας α) των μελών της διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 92 ΑΚ, της συνδικαλιστικής οργάνωσης, β) των μελών της προσωρινής, σύμφωνα με το άρθρο 79 ΑΚ, διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης, που διορίζει το δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΑΚ και γ) των μελών της διοίκησης που εκλέγονται προσωρινά κατά την ίδρυση συνδικαλιστικής οργάνωσης. Η απαγόρευση ισχύει κατά τη διάρκεια της θητείας και ένα χρόνο μετά τη λήξη της, εκτός αν συντρέχει ένας από τους λόγους της παρ. 10 του ίδιου άρθρου και διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία της Επιτροπής Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 25 του ν. 1545/1985. Στις παρ. 6, 7 και 8 του ίδιου άρθρου, καθορίζεται πως παρέχεται η παραπάνω προστασία: α) εάν η οργάνωση έχει έως 200 μέλη προστατεύονται επτά μέλη της διοικήσεως, β) εάν η οργάνωση έχει έως 1000 μέλη προστατεύονται εννέα μέλη και γ) εάν η οργάνωση έχει περισσότερα από 1000 μέλη προστατεύονται ένδεκα. Τη σειρά των μελών που προστατεύονται ορίζει το καταστατικό. Εάν το καταστατικό δεν προβλέπει, προστατεύονται κατά σειρά ο Πρόεδρος, Αναπλ. Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος, Γενικός Γραμματέας, Αναπλ. Γενικός Γραμματέας, Ταμίας και οι λοιποί κατά την τάξη της εκλογής.

Κατά συνέπεια, βάσει και της παρ. 10 του ίδιου άρθρου 14, η καταγγελία της σχέσεως εργασίας των προσώπων, που προστατεύονται σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο αυτό, επιτρέπεται μόνο:

- α) Όταν κατά τη σύναψη της συμβάσεως εργασίας με τον εργοδότη ο εργαζόμενος τον εξαπάτησε παρουσιάζοντας ψεύτικα πιστοποιητικά ή βιβλιάρια για να προσληφθεί ή να λάβει μεγαλύτερη αμοιβή.
- β) Όταν ο εργαζόμενος αποκάλυψε βιομηχανικά ή εμπορικά μυστικά ή ζήτησε ή δέχτηκε αθέμιτα πλεονεκτήματα, κυρίως προμήθειες από τρίτους.
- γ) Όταν ο εργαζόμενος προκάλεσε σωματικές βλάβες ή εξύβρισε σοβαρά ή απείλησε τον εργοδότη ή τον εκπρόσωπό του.
- δ) Όταν ο εργαζόμενος, επίμονα και αδικαιολόγητα, αρνήθηκε να εκτελέσει την εργασία για την οποία έχει προσληφθεί.
- ε) Όταν ο εργαζόμενος δεν προσέρχεται αδικαιολόγητα στην εργασία του για περισσότερο από 7 ημέρες διάστημα ή εξακολουθεί να συμμετέχει σε απεργία που κρίθηκε με δικαστική απόφαση μη νόμιμη ή καταχρηστική.

Για την ύπαρξη ενός από τους παραπάνω λόγους, πριν από την καταγγελία της σχέσεως εργασίας αποφασίζει, κατά πλειοψηφία, η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του ν. 1264/1982. Με την απόφαση της πρωτοβάθμιας επιτροπής παρέχεται έγκριση ή μη στον εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του συνδικαλιστικού στελέχους. Η απόφαση της εν λόγω επιτροπής υπόκειται σε έφεση, η οποία απευθύνεται σε δευτεροβάθμια παρόμοιας σύνθεσης επιτροπή και η οποία μπορεί να υποβληθεί τόσο από τον εργοδότη όσο και από τον ενδιαφερόμενο συνδικαλιστή. Επιπρόσθετα, κατά της απόφασης της δευτεροβάθμιας επιτροπής δίνεται δυνατότητα

προσφυγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας (365/2015 ΑΠ, 860/2015 ΑΠ, 318/2014 ΣΤΕ, 1237/2011 ΣΤΕ).

Σημειώνεται ότι στο άρθρο 23 του ν. 1264/1982 προβλέπονται ποινικές κυρώσεις. Οι παραβαίνοντες των παρ. 2 και 5 του άρθρου 14, τιμωρούνται με φυλάκιση ή και με χρηματική ποινή για κάθε παράβαση ή άρνηση και εφ' όσον δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη.

β. Ωστόσο, η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών του άρθρου 15, ως συλλογικό όργανο της διοίκησης, δεν έχει δικαιοδοσία να αποφαινεται για άλλα θέματα εκτός από αυτά που περιοριστικά αναφέρονται στο νόμο (Εφ. Θεσσ. 2451/1996, Απόφαση ΕΠΣΣ αρ. 5/2001 ΔΕΝ 2002 σελ.29, ΜΠΡ ΛΑΜ 383/2000, Βλαστό Αστικά Σωματεία, Συνδ. και Εργοδ. Οργαν., Συνεταιρισμοί, σελ.448). Για τις περιπτώσεις οικονομοτεχνικών αλλαγών στις επιχειρήσεις, δικαιοδοσία να κρίνουν έχουν τα πολιτικά δικαστήρια που εκδικάζουν σχετική αγωγή του συνδικαλιστικού στελέχους για αναγνώριση ακυρότητας της καταγγελίας και καταβολή αποδοχών υπερημερίας (ΑΠ 197/1990, 199/1990, Εφ. Αθ. 1626/2012).

Προϋπόθεση για την εφαρμογή της ειδικής προστασίας του αρ. 14 του ν. 1264/1982, είναι η δυνατότητα απασχόλησης του συνδικαλιστικού στελέχους. Στις περιπτώσεις διάλυσης ή οριστικής παύσης της λειτουργίας της επιχείρησης ή της εκμετάλλευσης, είναι δυνατή η καταγγελία της σύμβασης εργασίας των συνδικαλιστικών στελεχών χωρίς να συντρέχουν οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις των παρ. 5 και 10 του άρθρου 14 του ν. 1264/1982, καθώς αποτελεί ίσως το μοναδικό σπουδαίο λόγο (αρ. 672 ΑΚ) για την καταγγελία της σύμβασης εργασίας των συνδικαλιστικών στελεχών που έγκειται στο πρόσωπο του εργοδότη (ΔΕΝ 1983 σελ.486, 1984 σελ.88, 1985 σελ.507, 1997 σελ.1327, 1998 σελ.114, 2005 σελ.32, 2013 σελ.19, ΕΕΔ 1987 σελ.875, ΕφΑΘ 9606/2005, ΜΠρΛΑΜ 306/2008, ΜΠρΑΘ 1278/2008, Βλαστό Αστικά Σωματεία, Συνδ. και Εργοδ. Οργαν., Συνεταιρισμοί, σελ. 441, Λεβέντη, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2^η έκδοση/2007, σελ.296, Ντάσιο, Εργατικό Δικονομικό Δίκαιο, Β/Ι, σελ.596), και πάλι όμως υπό προϋποθέσεις. Έτσι, μεταξύ άλλων, αν διαλύεται ή καταργείται ολόκληρο τμήμα της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, τότε αίρεται η προστασία των συνδικαλιστικών στελεχών που εργάζονται στο τμήμα αυτό, εφόσον δεν είναι πλέον δυνατή – μετά την κατάργηση ή διάλυση του τμήματος – η παροχή εργασίας από το συνδικαλιστικό στέλεχος σε άλλο τμήμα της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης.

Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο εφαρμογής του αρ. 672 ΑΚ, η θεωρία και η νομολογία, εξειδικεύοντας την έννοια του σπουδαίου λόγου, δέχονται ότι η έλλειψη ηπιότερων μέτρων, εξίσου πρόσφορων με την καταγγελία για την ικανοποίηση των εργοδοτικών συμφερόντων, όπως π.χ. η δυνατότητα απασχόλησης σε άλλη θέση με τους ίδιους ή διαφορετικούς όρους εργασίας, αποτελεί στοιχείο της έννοιας του σπουδαίου λόγου και επομένως στοιχείο αναγκαίο για τη θεμελίωση, αλλά και απόδειξη του δικαιώματος έκτακτης καταγγελίας, από τον εργοδότη, για σπουδαίο λόγο. Ο εργοδότης οφείλει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη συνέχιση της σύμβασης, π.χ. απασχολώντας το συνδικαλιστικό στέλεχος σε άλλο τμήμα που παραμένει σε λειτουργία, ακόμα και αν η απασχόληση αυτή προϋποθέτει τροποποίηση της σύμβασης, έστω δυσμενέστερη, την οποία και οφείλει ο εργοδότης να προτείνει στον εργαζόμενο (ΔΕΝ 1986 σελ. 138, 1996 σελ. 1312, 2006 σελ. 1543, 2012 σελ. 37 ΕΕΔ 1985 σελ.705, 2005 σελ. 89, ΑΠ 902/2004, ΑΠ 706/2006, Μ.Πρ.Θεσσ. 8331/2007, Εφ.Θεσσ. 1698/2005, 2088/2009, ΜΠΡΛΑΜ 306/2008, ΔΕΝ 2012 σελ. 307, 418).

Συνημμένα

Δύο υπομνήματα (σελ. 8)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ

Fax: 010/5831815

18-6-16

ΕΔ.132

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Του Κοινοφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «Ιδρυμα Ευγενίδου», το οποίο εδρεύει στην Λεωφόρο Συγγρού 387, Παλαιό Φάληρο, ΤΚ 172 61, στην οποία νόμιμα εκπροσωπείται.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. Πρωτ.:
Ημερομ.: 12/6/16

Την 27.05.2016 προσήλθαμε, μετά από σχετική πρόσκληση, στο Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Καλλιθέας προκειμένου να συζητήσουμε στο πλαίσιο απόπειρας επίλυσης εργατικής διαφοράς, η οποία ανέκυψε από την εργασιακή σχέση του Ιδρύματος με τους πρώην εργαζομένους του, Αικατερίνη-Αναστασία Τσικαλάκη, Δημήτριο Κοιλάκο, Φωτεινή-Ειρήνη Δημητρίου και Μαρία Τσίπη.

Επί των ισχυρισμών των ως άνω πρώην εργαζομένων του Ιδρύματος, όπως αυτοί παρατίθενται στο υπ' αριθ. πρωτ. 1250/27.05.2016 υπόμνημά τους, προβάλλουμε και τα εξής:

Στα πλαίσια της άσκησης του διευθυντικού του δικαιώματος, το Ιδρυμα έχει το δικαίωμα να τροποποιεί όρους των ατομικών συμβάσεων εργασίας, μετά από ρητή ή σιωπηρή αποδοχή της σχετικής μεταβολής από τους εργαζομένους. Έτσι η μεταβολή παύει να έχει μοναμερή χαρακτήρα αν ο μισθωτός, γνωρίζοντάς την, αποδέχτηκε ρητά ή σιωπηρά την άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος κατά τρόπο διαφορετικό προς τους αρχικούς όρους της σύμβασης εργασίας. Δεν συντρέχει δε περίπτωση βλαπτικής μεταβολής όταν ο μισθωτός τοποθετείται σε άλλη υπηρεσία από εκείνη για την οποία είχε αρχικά προσληφθεί, αν αυτό επιβάλλει το πραγματικό συμφέρον του Ιδρύματος για την αριότερη οργάνωση και λειτουργία του, εφόσον τα νέα καθήκοντα του εργαζομένου δεν είναι υποδεέστερα. Σε κάθε περίπτωση, νεότερη συμφωνία που τροποποιεί σιωπηρά το αρχικώς συμφωνηθέν είδος εργασίας μπορεί να προκύπτει από την *de facto* επί ικανό χρονικό διάστημα εκτέλεση από το μισθωτό διαφορετικών καθηκόντων από τα αρχικά συμφωνηθέντα. Τέτοια είναι η περίπτωση των τεσσάρων πρώην εργαζομένων. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι εξ αρχής οι εν λόγω εργαζόμενοι γνώριζαν, παρά τα αναγραφόμενα στις συμβάσεις εργασίας τους, τις θέσεις που θα καταλάμβαναν και τα καθήκοντα που καλούνταν να ασκήσουν στο πλαίσιο της ΔΕΕΤ και δεν είχαν φέρει αντίρρηση σε αυτό, παρέχοντας τις υπηρεσίες τους συνεχώς και αδιαμαρτύρητα. Περαιτέρω, η απασχόληση τους σχετιζόταν πάντοτε με δράσεις της ΔΕΕΤ και ποτέ με φορείς μη σχετιζόμενους με το Ιδρυμα Ευγενίδου. Συνεπώς, το επιχείρημα ότι στις συμβάσεις εργασίας των μισθωτών αναφέρεται ότι αυτοί προσλήφθηκαν στο Ιδρυμα ως υπάλληλοι γραφείου και όχι αποκλειστικά για την Έκθεση, δεν ευσταθεί.

Όπως αναλυτικά έχουμε εκθέσει, οι καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας έγιναν λόγω ριζικού επανασχεδιασμού της ΔΕΕΤ και εντός των πλαισίων του οικονομικού σχεδιασμού του Ιδρύματος Ευγενίδου. Η, για τουλάχιστον 18 μήνες, αναστολή λειτουργίας του Τμήματος κατέστησε αναγκαία τη μείωση του

προσωπικού του. Οι λόγοι αυτοί, ενόψει της αναστολής λειτουργίας της ΔΕΕΤ, μόνο προσχηματικοί και έωλοι δεν μπορούν να θεωρηθούν.

Δεν υπάρχει, όπως οι απολυθέντες υποστηρίζουν, αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των καταγγελιών και της επικαλούμενης από τους ίδιους συνδικαλιστικής τους δράσης αφού το Ίδρυμα ήταν αναπόφευκτο να οδηγηθεί σε απολύσεις λόγω της προαναφερμένης αναστολής λειτουργίας της Έκθεσης. Πρόκειται για μία αναγκαία απόφαση που δεν έχει ατομικό (εις βάρος των συγκεκριμένων εργαζομένων) χαρακτήρα και είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη. Οι απολύσεις ορισμένων εργαζομένων που αποφασίστηκαν από την Διοικούσα Επιτροπή δεν οφείλονται σε λόγους εκδίκησης ή εκφόρτισμού. Το γεγονός ότι το Ίδρυμα έλαβε αποφάσεις εξαιτίας των οποίων επιβλήθηκε η απόλυση μικρού αριθμού εργαζομένων, δεν θα δικαιολογούσε να εξακολουθεί να αμείβει τους τελευταίους χωρίς να έχουν εκ των πραγμάτων αντικείμενο απασχόλησης, αντίθετα με ό,τι συνέβη με τους εναπομείναντες εργαζόμενους στην έκθεση, οι οποίοι αξιοποιούνται στον ανασχεδιασμό της.

Επιπλέον, πρέπει να τονιστεί ότι το Ίδρυμα δεν είχε οποιαδήποτε γνώση ενασχόλησης με συνδικαλιστική δράση των εν λόγω μισθωτών. Η, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των τεσσάρων από τους πέντε απολυθέντες, προσπάθεια σύστασης επιχειρησιακού σωματείου εργαζομένων και η συναφής δραστηριοποίηση που επικαλούνται δεν είχε γίνει αντιληπτή από τη διοίκηση, η οποία προχώρησε σε απολύσεις για τους πολύ συγκεκριμένους λόγους που προαναφέρθηκαν. Μόνη λοιπόν η επίκληση της, άγνωστης στον εργοδότη, συνδικαλιστικής δράσης από τους εργαζομένους δεν αρκεί για να θεμελιώσει ότι η καταγγελία των συμβάσεων εργασίας έγινε γι' αυτό το λόγο, εφόσον δεν αποδείχεται ο (ψευδής) ισχυρισμός τους ότι «η εργοδοσία πληροφορήθηκε τις κινήσεις [τους] με διαρροή (...)». Άλλωστε το Ίδρυμα στα 60 χρόνια της λειτουργίας του ουδέποτε παρεμπόδιζε οποιαδήποτε νόμιμη συνδικαλιστική δράση των εργαζομένων σ' αυτό και λυπάται που, για πρώτη φορά, του προσάπτεται αυτή η κατηγορία.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι οι καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας δεν υπαγορεύτηκαν από εμπάθεια ή κακοβουλία του Ιδρύματος προς τους εργαζομένους που απολύθηκαν, αλλά εφαρμόστηκαν καθαρά αντικειμενικοί λόγοι, που δικαιολογούν τις συγκεκριμένες απολύσεις.

Παλαιό Φάληρο, 17 Ιουνίου 2016

Για το Ίδρυμα Ευγενίδου

Παναγιώτης Αχείμαστος

✓ 14-6-16

ΕΛ 135

Συμπληρωματικό υπόμνημα καταγγελλόντων - Απάντηση στους ισχυρισμούς της εργοδοσίας

Σε σχέση με το υπόμνημα που κατέθεσε η εργοδοσία κατά τη συζήτηση της μεταξύ μας εργατικής διαφοράς στις 27/5/2016, έχουμε να σημειώσουμε ότι συνειδητά και σκόπιμα προσπαθεί να παραπλανήσει το ΣΕΠΕ, μη μπορώντας να απαντήσει στην ουσία των καταγγελιών μας, βάσει των οποίων ζητάμε την ανάκληση των απολύσεών μας.

Η διοίκηση του Ιδρύματος ευγενίδου επιδιώκει να δημιουργήσει κλίμα εις βάρος μας, χωρίς όμως να απαντά στο κύριο ερώτημα, που αποτελεί και την ουσία της μεταξύ μας διαφοράς: πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί το στοχευμένο των συγκεκριμένων απολύσεων, αν όχι από εκδικητικότητα λόγω της συνδικαλιστικής δράσης που αναπτύσσαμε και η οποία θορύβησε την εργοδοσία εντός του 2016, έτσι όπως τεκμηριώνεται στις καταγγελίες και το αρχικό υπόμνημά μας.

Για να μη μείνει, όμως, τίποτα αναπάντητο και να μην αφεθεί κανένα περιθώριο αμφιβολίας σε σχέση με τους ισχυρισμούς μας, καθώς και για να αναδειχτεί το αναξιόπιστο της εργοδοσίας στη συνέχεια του παρόντος απαντάμε σημείο προς σημείο στην επιχειρηματολογία της, ακολουθώντας τη ροή του υπομνήματός της:

- 1) Ο χαρακτήρας του Ιδρύματος ως «κοινωνοφελές εκπαιδευτικό» δεν μπορεί να αποτελέσει φύλλο συκής για να κρύψει ότι η διοίκησή του προέβη στις εκδικητικές απολύσεις μας. Άλλωστε, το πράγματι αξιόλογο έργο που συντελείται στο ίδρυμα, είναι αποτέλεσμα της σκληρής δουλειάς των εργαζομένων σε αυτό και ακριβώς αυτό το έργο υποτιμάται, απαξιώνεται και υποβαθμίζεται με τις απολύσεις μας και την στάση της εργοδοσίας απέναντί μας. Το γεγονός ότι, για παράδειγμα, η Διαδραστική Έκθεση μπόρεσε να προσφέρει όσα αναφέρονται, είναι εν πολλοίς αποτέλεσμα και της δικής μας δουλειάς. Το ίδιο ισχύει και για την επιτυχία των υπολοίπων δραστηριοτήτων του Ιδρύματος στις οποίες συμμετείχαμε κατά την πολυετή εργασία μας στο ίδρυμα. Η εμπάθης και εκδικητική στάση της εργοδοσίας απέναντί μας αποδεικνύει ότι ο καταστατικός χαρακτήρας του Ιδρύματος απαξιώνεται στην πράξη από την ίδια τη στάση της απέναντί μας.
- 2) Οι ίδιες οι απολύσεις μας, ως συνέπεια της προσπάθειάς μας να αναπτύξουμε συνδικαλιστική δράση στο χώρο δουλειάς, αποδεικνύει ότι η πρακτική της διοίκησης του Ιδρύματος δε διαφοροποιείται ως προς αυτό από συνήθεις σχετικές εργοδοτικές πρακτικές. Απολύει όπως κάθε εργοδότης (το ίδιο ισχύει και για τις απολύσεις που προηγήθηκαν των δικών μας, ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους έγινε κάθε μια εξ αυτών, αφού το κοινό τους στοιχείο ήταν ότι επρόκειτο για εργαζομένους με υψηλό κόστος, ενώ οι όποιες νέες προσλήψεις έγιναν αφορούν εργαζομένους με σημαντικά χαμηλότερο κόστος ή και «πρακτικάριους»). Επιδιώκει να παρεμποδίσει την ανάπτυξη συνδικαλιστικής δράσης όπως κάθε εργοδότης που θορυβείται από την ανάπτυξη αγωνιστικών διεργασιών από τους εργαζομένους στην επιχείρησή του. Άρα, ούτε το ότι πράχει ο «κοινωνοφελής μη κερδοσκοπικός σκοπός» ισχύει στην πράξη.

Επίσης, είναι αποπροσανατολιστική και προσπαθεί να παραπλανήσει, αυχνητώντας η αναφορά ότι το ίδρυμα «δεν επιδοτείται από το Δημόσιο» αφού είναι δεδομένο ότι αποτελεί

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΠΟΙΗΣΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ «ΑΛΛΙΩΣ»

μέρος των δραστηριοτήτων του Ιδρύματος αφορούν άμεσα ή έμμεσα φορείς της πολιτείας, δράσεις από τις οποίες προκύπτει και άμεση οικονομική σχέση. Ενδεικτικά, το Ίδρυμα:

- Αποκομίζει τεράστια έσοδα κάθε χρόνο από τις επισκέψεις δεκάδων χιλιάδων μαθητών και εκπαιδευτικών στους χώρους του, αφού εγκρίνεται από τις αρμόδιες αρχές ως επισκέψιμος για εκπαιδευτικούς σκοπούς χώρας
- Έχει υπογράψει με τα αντίστοιχα Υπουργεία συμφωνίες εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ για εκδόσεις βιβλίων για την Ταχνική και Ναυτική εκπαίδευση κ.α.
- Υλοποιεί, σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς της πολιτείας, μεγάλο μέρος των δράσεων σε σχέση με τη Ναυτική Εκπαίδευση
- Βάσει και του πρόσφατα ψηφισθέντος ν. 4386/2016 για την Έρευνα (που δεν τροποποιεί το αρ. 3 παρ.2 του ν. 4910/2014), συμπεριλαμβάνεται στους φορείς που μπορεί να χρηματοδοτηθούν για επιστημονική έρευνα φορείς
- Συνδιοργανώνει με Υπουργεία, Περιφέρειες και εποπτευόμενους από Υπουργεία φορείς δεκάδες συνέδρια, ημερίδες και εκδηλώσεις κάθε χρόνο, καθώς και εκμισθώνει χώρους για αντίστοιχες δραστηριότητες που τελούν υπό την αιγίδα τους.

3) Το περί «άριστην εργασιακών σχέσεων» προφανώς και δεν ισχύει, με δεδομένο το κλίμα που είχε δημιουργηθεί στο Ίδρυμα μετά τις απολύσεις των τελευταίων χρόνων και την αυξανόμενη πίεση και εντατικοποίηση της δουλειάς των εναπομεινάντων εργαζομένων, τις συνεπαγόμενες αλλαγές σε ωράρια, υπερωρίες, ρεπό κ.λπ. Ιδιαίτερα δε μετά τη συνάντηση στις αρχές Φλεβάρη (στην οποία αναφερόμαστε εκτενώς στο αρχικό μας υπόμνημα) τα ζητήματα αυτά εντάθηκαν περαιτέρω. Επίσης, η ευρύτατη αξιοποίηση από το Ίδρυμα της εργασίας μέσω πρακτικής άσκησης τα τελευταία χρόνια, καθώς και η εκτενής χρήση της εκ περιτροπής εργασίας, ιδιαίτερα στο Τμήμα της Διαδραστικής Έκθεσης, αποδεικνύει αφενός ότι μόνο ειδυλλιακό δεν είναι το εργασιακό περιβάλλον στο Ίδρυμα, αφετέρου ότι συμπεριφέρεται επί των εργασιακών όπως ο κάθε συνήθης εργοδότης, κάτι που καμία σχέση δεν έχει με τα επικαλούμενα περί διαφοροποίησης λόγω κοινοφελούς χαρακτήρα.

Ως προς το υποδειγματικό κτηριακό συγκρότημα, παραπέμπουμε στις συχνές αναφορές μας στους προλατμένους και τον υπεύθυνο του Τμήματος της Διαδραστικής Έκθεσης σε σχέση με διάφορα προβλήματα και ζητήματα ασφαλείας (π.χ. ζητήματα ασφαλείας -τόσο για τους εργαζόμενους, όσο και για τους επισκέπτες- στο χώρο των επιδείξεων πειραμάτων), καθώς και στο ότι μόλις εδώ και λίγους μήνες συγκροτήθηκε ουσιαστικά σχέδιο και ομάδα για την πυρασφάλεια. Μάλιστα, οι απολυμένοι είχαν ρόλο σε αυτή, τόσο τις καθημερινές (υπεύθυνοι ορόφων) όσο και το Σαββατοκύριακο (υπεύθυνος κτηρίου, υπεύθυνοι ορόφων), βάσει καθηκόντων που μας ανατέθηκαν στα τέλη του 2015, πριν δηλαδή τα καταγγελλόμενα για το 2016.

Το επιχείρημα για τη μείωση των εσόδων του Ιδρύματος από ενοίκια, με το οποίο επιδιώκεται να καλλιεργηθεί η εικόνα του εργοδότη που πασχίζει για να μη χειροτερεύσουν οι συνθήκες για τους εργαζόμενους του, αναιρείται από τα ίδια τα στοιχεία των προϋπολογισμών του Ιδρύματος, που βρίσκονται αναρτημένοι στην ιστοσελίδα του: το 2015 τα προϋπολογισμένα έσοδα (στον τροποποιημένο προϋπολογισμό) από ενοίκια

αντιστοιχούσαν στο 10,62% του συνόλου των εσόδων, ενώ για το 2016 το αντίστοιχο ποσοστό ανέρχεται σε 9,26%, δηλαδή η διαφορά είναι ελάχιστη για να δικαιολογήσει το επιχείρημα και σε καμία περίπτωση «δραματική» όπως αναφέρεται.

- 4) Με αυτή την αναφορά της η διοίκηση του Ιδρύματος αναδεικνύει και το λόγο για τον οποίο θορυβήθηκε από την ανάπτυξη συνδικαλιστικής δράσης εκ μέρους μας: καταναούσε ότι πλέον τα όσα ζητήματα προέκυπταν δε θα έμεναν εφεξής αναπάντητα - ιδιαίτερα σε περίπτωση ευόδωσης της προσπάθειας συγκρότησης επιχειρησιακού σωματείου (στην οποία πρωτοστατούσαμε και προσωρινά ανακόπηκε λόγω των απολύσεών μας), αλλά και ανεξάρτητα από αυτό, λόγω της μεταστροφής της στάσης πολλών συναδέλφων και συνολικά του κλίματος, ως συνέπεια και της ανάπτυξης συνδικαλιστικής δράσης από εμάς, ιδίως εντός του 2016.
- 5) Το επιχείρημα αυτό αναιρείται από το ίδιο το γεγονός των απολύσεών μας, που αποτελούν κατάφωρη παραβίαση της σχετικής νομοθεσίας, όπως έχουμε τεκμηριώσει αναλυτικά. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, αυτό που ενοχλεί την εκάστοτε εργοδοσία δεν είναι πιθανές μεμονωμένες κινήσεις που ίσως δε βρίσκουν άμεση απήχηση, αλλά το να διαμορφώνονται συνθήκες στις οποίες η αντίδραση των εργαζομένων μπορεί να αποκτήσει οργανωμένα και μαζικά χαρακτηριστικά. Αυτό είναι που με προφανή τρόπο ισχύει στην περίπτωση του Ιδρύματος εντός του 2016 (όπως καταγράφεται αναλυτικά στο αρχικό υπόμνημα που έχουμε καταθέσει). Μόνο αυτό εξηγεί, άλλωστε, το γιατί η διοίκηση επέλεξε να απολύσει ακριβώς εμάς κι όχι άλλους, ακόμα κι αν δεχτούμε ότι είχε παρθεί απόφαση για απολύσεις σε κάθε περίπτωση.
- 6) Πέραν των όσων αναφέρονται στα σημεία 2 και 3 του παρόντος, καθώς και από το ίδιο το παράδειγμα των δικών μας απολύσεων, αυτά που δεν μπορούν να απαντηθούν από αυτό το επιχείρημα που επικαλείται η εργοδοσία, είναι τα εξής:
 - α) Με ποιο τρόπο η απόλυση εργαζομένων που αποτελούν εξειδικευμένο και έμπειρο δυναμικό και έχουν αναλάβει να διεκπεραιώσουν ένα σημαντικό μέρος ενός έργου, την ώρα που συμμετέχουν τόσο σε άλλες δράσεις του Ιδρύματος, όσο και στην εκπλήρωση των βασικών καθηκόντων που τους είχαν ούτως ή άλλως ανατεθεί, συνεισφέρει στην αποδοτικότερη λειτουργία αυτού του έργου και του Ιδρύματος εν γένει;
 - β) Πώς συνιστά αναβάθμιση το «κόψιμο» παροχής εκπαιδευτικών υπηρεσιών (για τη συμμετοχή στις οποίες, βέβαια, οι συμμετέχοντες πλήρωναν, άρα το επικαλούμενο «αφιλοκερδές» σκόπιμα παραπλανεί) και η απόλυση αυτών που τις υλοποιούσαν;
 - γ) Πώς μπορεί να απαντηθεί μέσω αυτού το γεγονός ότι στον προϋπολογισμό του Ιδρύματος για το 2016 καταγράφεται προϋπολογισμένο ποσό μισθοδοσίας προσωπικού για τους εργαζόμενους στη Διαδραστική Έκθεση αντίστοιχο με αυτό στον τροποποιημένο προϋπολογισμό του 2015 (για την ακρίβεια, μειωμένο κατά περίπου 14000 ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο συμψηφισμό της ετήσιας αμοιβής ενός συναδέλφου που αποχώρησε οικειοθελώς με άλλες μικρές διαφοροποιήσεις και πάντως δεν έχει σχέση με το συνολικό

ύψος της μισθοδοσίας των απολυμένων); Δηλαδή, με βάση τα δημοσιοποιημένα, επίσημα και με την υπογραφή της Διοικούσας Επιτροπής του Ιδρύματος στοιχεία, δεν προβλέπονταν απολύσεις. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει και την αναφερόμενη στο αρχικό μας υπόμνημα δημόσια δέσμευση και διαβεβαίωση εκ μέρους της διοίκησης το Φλεβάρη του 2016 ότι, ακόμα και σε περίπτωση προσωρινής αναστολής λειτουργίας της Έκθεσης, δεν θα υπάρξουν απολύσεις εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Έχει ιδιαίτερη σημασία να σημειωθεί ότι το έργο του επανασχεδιασμού της Έκθεσης είχε ήδη αρχίσει να υλοποιείται πριν τη σύνταξη του προϋπολογισμού.

- 7) Το ότι οι ισχυρισμοί μας εκτιμώνται ως μη «ακριβείς» κι όχι ως «αναληθείς» ουσιαστικά επιβεβαιώνει έμμεσα τα καταγγελλόμενα από μεριάς μας, αφού ούτε καν στο επίσημο υπόμνημά της η διοίκηση τολμά να αμφισβητήσει την αλήθεια τους. Το ότι οι απολύσεις μας οφείλονται στην ανάπτυξη εκ μέρους μας συνδικαλιστικής δράσης τεκμηριώνεται με αδιασάλευτο τρόπο στο αρχικό μας υπόμνημα. Το ²⁴τι απολύσεις μας είναι επιλεκτικές εξαιτίας της συνδικαλιστικής μας δράσης επιβεβαιώνεται από το ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος για τον οποίο επιλεγήκαμε προς απόλυση οι συγκεκριμένοι, πέραν όσων αναφέρονται στις αρχικές ατομικές μας καταγγελίες και το κοινό μας υπόμνημα.
- 8) Οι ισχυρισμοί αυτού του σημείου βρίθουν σκοπίμων παραποιήσεων της πραγματικότητας και αναδεικνύουν την εκδικητικότητα και την εμπάθεια που επιδεικνύει η διοίκηση απέναντί μας, εξαιτίας της ανάπτυξης συνδικαλιστικής δράσης εκ μέρους μας. Συγκεκριμένα:

α) Δεν ισχύει ότι προσφέραμε τις υπηρεσίες μας μόνο στην Έκθεση. Αυτός ο ισχυρισμός αποτελεί υποτίμηση και απαξίωση της πολυετούς προσφοράς μας στο ίδρυμα. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρουμε τις εξής δραστηριότητες του Ιδρύματος, πέραν της Έκθεσης, στις οποίες κατά καιρούς διάφοροι από εμάς και τελικά όλοι συμμετείχαμε: ευρωπαϊκά projects (π.χ. **UNKNOWNET**, **IRRESISTIBLE**), επιστημονικά ντοκιμαντέρ, **NASA Spacecamp** (και φέτος για παιδιά με προβλήματα όρασης) κ.α.

β) Οι απολυμένοι συμμετείχαμε ενεργά, καθώς μας είχαν ανατεθεί συγκεκριμένα καθήκοντα, στο project του ανασχεδιασμού της Έκθεσης, το οποίο είχε ξεκινήσει πολύ καιρό πριν τις απολύσεις μας. Μεταξύ άλλων, επεξεργάζομασταν προτάσεις, συζητώντας τις σε σχετικές συναντήσεις του Τμήματος, καθώς και με τους συμβούλους (Σηφάκης, Κελέσογλου) στους οποίους είχε αναθέσει το ίδρυμα ρόλο στο project. Στη βάση αυτών των προτάσεων έγινε και η συνεννόηση με την εταιρεία που πλέον έχει αναλάβει εκτελεστικό ρόλο στο project. Μάλιστα, τα καθήκοντα αυτά ήταν (και παραμένουν, αφού η σχετική δουλειά συνεχίζεται και τώρα) ανεξάρτητα από το αν ο χώρος της Έκθεσης είναι επισκέψιμος ή όχι. Άρα η εκτέλεση των «εργασιών ανασχεδιασμού» όχι μόνο δεν αποτελεί λόγο απόλυσης, αλλά ίσα-ίσα είναι λόγος συνέχισης της απασχόλησής μας. Το γεγονός, δε, ότι δεν «πλεονάζαμε» αποδεικνύεται από τα εξής:

- i) τα υπόλοιπα, εκτός Έκθεσης, καθήκοντα παρέμεναν εν ισχύ
- ii) τα όσα καθήκοντα είχαμε αναλάβει σχετικά με τον ανασχεδιασμό ανακατανεμήθηκαν στους υπόλοιπους συναδέλφους που παρέμειναν

III) μετά τις απολύσεις μας, στους παραμείναντες συναδέλφους ανατέθηκαν και νέα, επιπρόσθετα καθήκοντα.

Από τα παραπάνω τεκμηριώνεται ότι υπήρχε αντικείμενο εργασίας για εμάς.

Βεβαίως, αν η διοίκηση του Ιδρύματος ως «νέο πλαίσιο λειτουργίας» εννοεί λειτουργία απαλλαγμένη από εργαζομένους που αναπτύσσουν συνδικαλιστική δράση (καθώς καμία άλλη διαφοροποίηση δεν προκύπτει στην πράξη) τότε επιβεβαιώνονται με ευθύ τρόπο οι καταγγελίες μας! Αλλιώς, δεν μπορεί να εξηγηθεί για ποιο λόγο επέλεξε να απολύσει συγκεκριμένα εμάς, αφού το μόνο γνώρισμα που είναι κοινό για εμάς και μας διακρίνει, από την οπτική της, έναντι των υπολοίπων, είναι ότι αναπτύσσαμε συνδικαλιστική δράση.

Χαρακτηριστικό, δε, είναι ότι μετά τις απολύσεις μας και παρά τα όσα επικαλείται η διοίκηση του Ιδρύματος Ευγενίδου περί διάθεσης «να συμπεριλάβει περισσότερα επιστημονικά πεδία του χώρου των Φυσικών Επιστημών και του χώρου των Νέων Τεχνολογιών», πλέον το προσωπικό που ασχολείται με τον ανασχεδιασμό δεν έχει κανένα βιολόγο (οι 2 απολύθηκαν), κανένα μουσειοπαιδαγωγό (η μόνη απολύθηκε), παρέμεινε μόνο 1 από τους 3 φυσικούς (οι 2 απολύθηκαν), ενώ απολύθηκε και ο 1 εκ των 2 που ήταν οι μόνοι με σπουδές (μεταπτυχιακού επιπέδου - διδάκτορες) στην Ιστορία και Φιλοσοφία της Επιστήμης και της Τεχνολογίας, άρα μπορούσαν να συνεισφέρουν σε πλέον του ενός αντικείμενα.

γ) Το ότι «καταληκτική ημερομηνία λειτουργίας της ΔΕΕΤ, απότο και ανεστάλη η λειτουργία της» ήταν 22 Απρίλη επ' ουδενί δεν ισχύει. Μπορούν να το επιβεβαιώσουν οι επισκέπτες και οι συνοδοί που είχαν προγραμματίσει και κλείσει επίσκεψη στην Έκθεση για τις 21/4 (52 από 2^ο Δημ. Ν. Σμύρνης, 40 από Δημ. Σχολείο Ισθμίας, 53 από 2^ο Γυμν. Κω, 53 από ΟΚΑΝΑ, 44 από Έλληνογ. Δημ. Βόλου) και για τις 22/4 (54 από 2^ο Γυμν. Αγ. Νικολάου Κρήτης, 50 από Λύκ. Λίμνης Ευβοίας), οι οποίοι ήρθαν κανονικά να κάνουν την επίσκεψή τους και βρήκαν την Διαδραστική Έκθεση ήδη κλειστή.

δ) Η αναφορά σε «νόμιμη καταγγελία ορισμένων συμβάσεων εργασίας» δεν ισχύει, καθώς οι απολύσεις μας είναι κατά παράβαση του νόμου 1264/82.

ε) Η εκδικητικότητα και η εμπάθεια της εργοδοσίας απέναντί μας, αλλά και η απαξίωση της πολυετούς προσφοράς μας, αναδεικνύεται ιδιαίτερα από την προκλητική και μειωτική για εμάς αναφορά στο τελευταίο μέρος αυτού του σημείου του υπομνήματός της, που επί της ουσίας λέει ότι μας επιτρέπει να στείλουμε το βιογραφικό μας στο μέλλον, λες και απαιτείται ιδιαίτερη άδεια για να στείλει κανείς ένα e-mail!

Στη βάση των παραπάνω, προκύπτει με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο ότι η διοίκηση το Ιδρύματος δεν μπόρεσε να αντικρούσει ούτε ένα σημείο των αρχικών μας καταγγελιών, οι οποίες μάλιστα ήταν σε γνώση της προτού συντάξει το εν λόγω υπόμνημα. Ακόμα, τα ίδια τα γραφόμενά της αποδεικνύουν την αναξιопιστία της, όπως προκύπτει από το παρόν, αλλά και την στοχευμένη προσπάθειά της να παραπλανήσει το ΣΕΠΕ.

Αποδεικνύεται ότι η πραγματική αιτία των απολύσεών μας είναι ότι είχαμε αντιδράσει στην κατάσταση που επικρατεί στο Ίδρυμα το τελευταίο διάστημα, ιδιαίτερα μετά τις προηγούμενες απολύσεις και σε αυτά τα πλαίσια, περισσότερο ή λιγότερο ο καθένας και με τον τρόπο του:

- συζητούσαμε πως να οργανώσουμε την δράση μας, μαζί με τους υπόλοιπους συναδέλφους, ώστε όλοι να υπερασπιστούμε τη δουλειά μας, να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας
- συμμετείχαμε σε συνδικαλιστικές δράσεις, διακινούσαμε υλικό αντίστοιχου περιεχομένου, καλούσαμε σε συμμετοχή και των υπολοίπων συναδέλφων σε αυτές τις δράσεις
- είχαμε έρθει σε ανοιχτή και δημόσια αντιπαράθεση με τη διοίκηση, σε διάφορες περιστάσεις, είτε κατά πρόσωπο, είτε μέσω διαδικτύου, για τους ίδιους λόγους και μάλιστα είχαμε εισπράξει και την αρνητική αντίδρασή της
- πρωτοστατούσαμε σε προσπάθεια συγκρότησης επιχειρησιακού σωματείου.

Σε αυτή τη βάση, όπως αποδείχτηκε και από την όλη διαδικασία, είναι προφανές ότι οι απολύσεις μας είναι στοχευμένες, εκδικητικές και καταχρηστικές, καθώς πραγματική τους αιτία είναι η προσπάθεια της διοίκησης του Ιδρύματος Ευγενίδου να παρεμποδίσει την ανάπτυξη συνδικαλιστικής δράσης από εμάς στο χώρο: με βάση το πώς διαμορφώθηκε η κατάσταση εντός του 2016, έχουσα γνώση της συνδικαλιστικής μας δράσης και των προσπαθειών μας, αποφάσισε να μας απολύσει αξιοποιώντας ένα πρόσχημα.

Ως εκ τούτου, και με βάση το ν. 1264/82 και ιδίως το αρ. 14, ζητάμε την άμεση ανάκληση των απολύσεών μας.

Ζητάμε από το ΣΕΠΕ, λαμβάνοντας υπόψη όσα προέκυψαν για τον καθένα και την καθενιά από τους καταγγέλλοντες ξεχωριστά, αλλά και για όλους ως σύνολο, στη βάση των ατομικών καταγγελιών μας και του κοινού μας υπομνήματος, να παρέμβει αποφασιστικά υπέρ μας.

Εν τέρους των καταγγελλόντων

Δ. Κουτάλιος

Χαρίνα Τεφλείου

